

Vigilie Vzkříšení

Téma: Moc křestní milosti

Epištola: Řím6, 3-11

Poznámky: Odry 2025, P. Petr Kuník

(viz *Síla křtu v životě*, J. Prokeš, kap.6)

Při dnešní bohoslužbě slova se za významné a nepostradatelné čtení považuje **epištola**. List Římanům To proto že skrze něj vstupujeme do reality vzkříšení. Svatý Pavel v ní nehovoří o tom *co se stalo s Kristem*, ale o tom **co se stalo s námi**. “My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti. Byli jsme spolu s ním pohřbeni. ..., aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my už hříchu neotročili.”

Tedy ještě dříve než slyšíme o tom že kámen od hrobu byl odvalen, že Ježíše smrt nemá ve své moci, oznamujeme se nám, že *nemá v moci ani nás*. **Už nejsme otroci hříchu**. Ne proto, že bychom se už žádného nemohli nedopustit, ale proto že **nám hříchy byly odpuštěny**. Ty které jsme učinili, i ty které učiníme. Plodem Ježíšovy oběti je to, že **zlo našeho života se převrací v milost**. Stane se to skrze křest, kterým jsme byli s Ježíšem spojeni a jak říká sv. Pavel ponoření do jeho smrti i do jeho slávy.

Vůbec nejdůležitější nebiblický text, který v liturgii používáme je **Exultet** velikonočním hymnus: „Ó, jak obdivuhodně se sklání k nám tvá otcovská dobrota! Jak nedocenitelný to projev tvé lásky: Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka! Vpravdě nezbytný byl hřích Adamův, který Kristus zahladil svou smrtí. Ó šťastná vina, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký!”

Hřích je zde kupodivu nazýván jako nezbytný a dokonce šťastný. Je tomu tak **pouze díky smrti Ježíše**. Jsme zváni k tomu, abychom **nahlédli do tajemství, jak Bůh se zlem zachází**. Zlo v přítomné v našem životě Kristus totiž *nezničil, nerozpustil jako*

nečistoty v kyselině, když se čistí zlato, ale láskou Božího Syna, projevenou na kříži, **je zlo přetvořeno v naši záchranu**.

Smrt, která je v Bibli synonymem zla, **byla přelstěna** tím, že její **územím se stalo místem milosti**. Bůh zlo nemaže, ale přetváří v prostu své vlády.

Tomuto tajemství proměny zla nejlépe porozumíme v události, kdy *Ježíš svým učedníkům ukazuje probodené ruce a bok*. Tedy ani **Ježíšovy rány nebyly zmrtvýchvstáním** vymazány. A učedníkům *pohled na ně nepůsobí bolest*, ani je neděsí. To, **co způsobovalo bolest a smrt, je teď zdrojem radosti** a perspektivou nové cesty.

Křest, do kterého jsme byli ponořeni a do kterého za okamžik obnovou slibů vstoupíme, **působí jako balzám**. Každá naše temnota se naplňuje světlem naděje.

Takovou moc má pramen křestní milosti.